

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 10

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ.— Ἀνόρθωσις, ἀνόρθωσις τῶν πάντων μωρῶ Γράννη.
Τὴ μαλεβράσι γένηται!
Σὰν φέματα μοῦ φαίνεται
πῶς μάστορας ἐργάζεται ζουρλοὺς ὄωμηδες νὰ φτιάξη.
Σὰν φέματα μοῦ φαίνεται καὶ σὰν τὸ παραμῦθι,
πῶς ἡ Ἑλλὰς θέλει νὰ βγῆ
ἀφ' τὴν αἰσχρὰ συναλλαγή
κι' ἀφ' τ' ἄλλα τὰ συνήθη
καὶ νέον βελτιώσεως ν' ἀκολουθήσῃ δρόμον
διὰ τὸν βασιλεύοντα τοῦ κορτακίου τρόμον.

Τὶ γεγονός ἀπίστευτον καὶ θαῦμα ἐν τῇ φύσει,
νὰ θέλῃ τώρα κι' ὁ ὄωμηδες, βρε Γράννη, ν' ἀνθρωπίσῃ
κι' ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἀρξαμένου ἔτους
τοὺς ὑπαλλήλους νὰ ζητᾷ τιμίους κι' ἐνορέτους,
καὶ τράτα πατριωτικῆ
σὶδ βοῦρκο νὰ γρασεῖ
γιὰ νὰ διαλέξῃ ἀπὸ καὶ
τὸ ἀνθρώπους ποῦ γυρεῖ.

Τώρα μὲ τ' ἀερόστατα καὶ μὲ τ' ἀεροπλάνα
τῆς ἐπιστήμης θαῦμαρι,
ἦρθ' ὁ Ζορμπᾶς σὶὰ πράγματα
κι' ἐργάζεται φαγδνα
νὰ καθάρσῃ τὸ σιραιδ, τὸ σιόλο, τὰ ταμεῖα
κι' εἰς τῆς ἠεροκώστερας τὰ μελανὰ σημεῖα.
Ἐν ὁ Ζορμπᾶς ὁ Ἡρακλῆς τοῦ ἱενοῦ Ὑπουργεῖου
κι' ἀλλοῖμορο, μωρῶ Μαρῆ, σὶην κότρον τοῦ Ἀδγεῖου.

Μ.— Ἀνόρθωσις, ἀνόρθωσις μεγάλη ἐν Ἑλλάδι.
Συνδέσμου δότια τρίζονται
κι' ἀράγια καθαρίζονται
οἱ σεσηπότες κλάδοι.
Ἔξω κι' αὐτὸς ὁ κοιλαρῶς
πῶνλεφτε τὴν πατρίδα,
ἔξω κι' ὁ ἄλλος μασκαρῶς
πῶτωρως τὴ σταφίδα,
ἔξω κι' αὐτὸς ὁ ἐφορος πῶνώνευε καμῖνι
καὶ μέσα σὶτὴν ἀνόρθωσι χαρὰ ἴστογε ποῦ μείνει.

Ἴδον τὸ μέγα ὄνειρον τετελεσμένον ἤδη.
Ὅλους τοὺς κλέφτες σήμερα τοὺς ἔφαγε τὸ φεῖδι.
Τον γενικοῦ καθαρισμοῦ τοὺς ἄρπαξ' ἡ σβιλάδα.
Στοὺς κλέφτες ἔλεσε σπαθί
γιὰ νᾶρθουν ἀνδρες ἀγαθοί
ποῦ δὲν θὰ μάθουνε ποτὲ νὰ κλέφτουν τὴν Ἑλλάδα.
Λέει κι' ὁ μπάρμπα Γιάκουμος ἀπὸ τὸ Διγαλέτο,
μῶς ἐπουρηγῶρ' ὁ Ζορμπᾶς νὰ παστρεφτοῦμ' ἐφέτο.

Ἴδον ἰδέα ἐθνικὴ
πραγματοποιουμένη.

Ἀνέλαβον οἱ παστρικοί
νὰ βγοῦν οἱ λερωμένοι.

Καλιὰ σας ἀπὸ δώθενε ὄωμηδες διεφθαρμένοι,
νᾶρθομ' εμεῖς οἱ ἄμεμπτοι, εμεῖς οἱ διαλεγμένοι
ἀπὸ τῆς ἀνορθώσεως τὸ κῶριεῦον κόμμα
ποῦ τίποτα δὲν ἔφαγε πρὸς τὸ παρὸν ἀκόμα.

Μὲ τὴ φηγάνα τοῦ Ζορμπᾶ ἰδὲ κράτος κηθαρίζεται
κι' ἐμπρὸς σου δὲν θὰ ξαναῖδῃς ὄωμηδ ποῦ νὰ μωρῆξῃ.

Οἱ πάντες ἐξ ἀρώματος θὰ βγαίνουν ἐξαισίον,
κι' οὔτε τὸ πόδι θὰ βρωμᾷ τοῦ Πελοποννησίον,
οὔτε τὸ χέρι κανενὸς ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων
ποῦ θὰ διαψοῖσῃ τὸ χῶμα τῶν Ἑλλήτων.

Ὁ ἄλλᾶξῃ τὸ βασίλειο, ὁ ἄλλᾶξ' ἡ κοινότητα

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΛΟΥΡΙΟΥ

σὶν γκοβεργάντες νᾶτανε ἀπὸ τὴ Γερμανία.

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΛΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α.Σ.4.41.41.0078

Μεγάλη εκκαθάρισις τῶν πάντων ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ βρωμὴ καθαρίζονται
καὶ νέοι διορίζονται
ὑπάλληλοι πουργάδοι.

Πέροσ' ἐκεῖνος ὁ καιρὸς
πώζουσαι μέσ' τῆ βρωμῆ
τῶρ' ἂν δὲν εἶσαι καθαρὸς
μὲ τοῦ Ζορμπᾶ τὸ κόμμα,
τὸ δολοφόνου σου θὰ τροβᾶς ἀπὸ τοὺς οπαθοφόρους
κι' ἂν ζῆς, θὰ ζῆς αἰχμάλωτος γιὰ τὰ πληρώματα φόρους.

Ἀρχαὶ καθ' ὅλα σοβαρὰ
θὰ πιάσουνε τῆ μάτια,
ποῦ θὰ σοῦ φαίνονται μαρῆ
πῶς εἶν' ἀπ' ἄλλη ῥάτσα
κι' ὄχι πῶς εἶναι οἱ αὐτοὶ ποῦ εἶχες πρὸ ὀλίγου
ποῦ κατὰ θέλησιν Βουλῶν
ὁ δήμαρχος τῶν Ὀμαλῶν
τοῦπερ' ἀπὸ κινήσου.

Ἦλθαν τὰ φρόνιμα μυαλὰ καὶ πᾶνε τὰ σμπαρλάδα.
Τραγοῦδα μου τὰ τραγουδῶ
π' ἀπὸ τὸν Ἄγουστο κι' ἐδῶ
ἐφτιαστικ' ἢ Ἑλλάδα.

Κι' ἂν τύχη τὴν κατέτρεχε ἀπὸ καιρὸ κακοῦρα,
τώρα τὴν ἔσωσ' ὁ Ζορμπᾶς ποῦ τὸ ἔδωσε τὴν ποῦρα
κι' ἐβγήκαν ὅλες ἡ χολές
κι' ὅλα τὰ περιτώματα
ποῦχανε μέσα ἢ Βουλές
ἀπὸ κομματῶν βρώματα.

Γ.—

Τὶ ἀνόρθωσις μεγάλη
μέσ' τὸ τόσο κλεψιμῆ!
Ὁ Ζορμπᾶς μὲ σερβιτοζάλι
καθαρίζει τὸ ῥωμῆ.

Κι' ὁ ῥωμῆς ποῦ δὲν παστρεῦει στέκεται καὶ τοῦ μιλεῖ:
ὅσο νὰ μὲ καθαρίζης,
γλήγορα καθὼς γνωρίζεις
θὰ βρωμέψω πρὸ πολὺ.

Ἀνόρθωσις, ἀνόρθωσις δυνάμει καὶ σφρίγους,
μὲ φόρους νέους καὶ παλιούς
γιὰ τοὺς ἀλλαξο-Μανωληνοὺς
καὶ τοὺς ὑποστρατήγους.

Ἀνόρθωσις, ἀνόρθωσις σπουδαία καὶ τελεία,
Τὸ ἔθνος ζάχαρι πουλεῖ
κι' ὁ Μουχαμέτης ἀπειλεῖ
τὰμπῆ στὴ Θεσσαλία.

Ἀνόρθωσις ἑλληνικὴ
μὲ τρεματούρα γενικὴ
ποῖον θὰ ἔνη τέλος.

Ἀπὸ τὴν Κρήτη κατ' αὐτὰς ἦρθε κι' ὁ Βενιζέλος
καὶ γιὰ Ἐθνοσυνέλευσιν ἠγέρθη μέγας λόγος
καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα, τώρα θὰ γένη τζόγος.

Μ.— Τώρα ποῦ νέος ἔλαμψεν ἀστὴρ ἀπὸ τὴν Κρήτη,
τώρα πᾶμοσολήκε τοῦ βασιλῆα τὸ σπῆτι,
τώρα ποῦ γι' ἄγραφο χαρτὶ
τὸν πέρνομε τὸ βουλευτὴ
καὶ κάθε κομματάρχη
κι' ὁ Κόντιες σοῦζο στέκεται μπροστὰ στὸ νοματάρχη,
μόνον ἐπάνω στὸ λαὸ θὰ πέσουν ἢ εὐθύνα
κι' ὅπως καὶ τὰν τὰ παίξουμε, ... ἄης Βασίλης εἶναι.

Γ.— Μὴν ἀπελπίζεσαι λοιπὸν γενναῖε συμπολίτη
κι' ὁ Βενιζέλος χάρισμα δὲν ἦλθ' ἀπὸ τὴν Κρήτη.
Ἐδῶ θὰ μαγειρεύεται δουλειὰ πολὺ μεγάλη
καὶ ὁ Γεννάσης γύρευε τί μπόρες θὰ μᾶς βγάλη.
Αἰῶν προόδου εἶν' αὐτὸς
ποῦ καίονται Παλάτια,
κι' αὐτὸς ὁ Κρητὸς ὁ ζηλευτὸς
δὲν ἦλθε γιὰ τὰ μάτια.

Ἀνόρθωσις, Συνέλευσις, Ζορμπάδες, Βενιζέλοι!
Ποιὸς ξέρει ποῦ θὰ φθάσουμε
καὶ πρὶν ἀκόμη δρᾶσουμε
ποιὸς ξέρει τί μᾶς μέλλει!
Τὸ κράτος πρέπει νὰ φτιαστῆ ἢ οὔτως ἢ ἄλλως.
Εἶν' εὐκολο νὰ μείνουμε καὶ ἄνευ βασιλέως
κι' ἐπὶ τῆς ἀνορθώσεως νὰ βασιλεύσουν ἄλλοι,
κι' ὅπως μιλοῦν τὰ πράματα
διάφορα θεάματα
θαῦδης τὸ Καρναβάλι.

Βουλὴ συνεδριάζουσα Χριστόγεννα καὶ Φῶτα
κι' ἄλλα πολλὰ μυστήρια ποῦ δὲν τὰ εἶδες πρῶτα,
ἀνόρθωσις στὴ ζάχαρι, ἀνόρθωσις στ' ἄλατι
κι' ἐκ τοῦ πυρὸς καταστροφὴ ἀπάνω στὸ Παλάτι
κι' ἐν ταῖς στιγμαῖς τῶν ὀδυρμῶν
Ἀδλῆς μισοκαμένης,
ὁ Βενιζέλος μεθ' ἡμῶν
τί θέλει, συμπεραίνεις.

Μ.— Βελτίωσις ἐπείγουσα κι' ἀνόρθωσις ταχεῖα
ἦρθε κι' ἐπῆρε τὸ Ἀγγὸ ἀπὸ τὴ Νομαρχία
καὶ λένε πῶς ὁ Δάσιος ὀπίσω θάρτη πάλι
τελείως διοργανωθεῖς ἀφ' τὸ Μαυρομικάλῃ.

Γ.—

Παντοῦ ἀνόρθωσις θάρτη
ποῦ καὶ τὸ ἔθνος νὰ σωθῆ
κι' ὁ κόσμος νὰ μὴ βόγγη.

Ἀνόρθωσις, μὲρὸς Μορῆ, Παντρέμει καὶ τὴν Πόγγη
καὶ κατὰ κάσο φοβεροὺς στὸ κράτος μας θὰ γένη
ἀφοῦ καὶ ὁ Ἀλέξανδρος στὸν Ἰσάα βραβεῖται.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ZIZANION

ΤΑ ΦΩΤΑ

Μετὰ τὴν γέννησιν Χριστοῦ,
Ἀχὴλ τὰ τέκνα κλαίει,
καὶ μεθ' ἡμέας δεκατεῖς
ποῦ ὁ Παληάτσος λείει.
ἔγένετο ἡ Βάπτισις
ἢ ἐπισημοτέρα
κ' ἀπόξου στὴ Σισσιώτισσα
παπᾶς μετ' ἡ βαντιέρα,
χωρὶς νὰ κάνη βέβαια
στοὺς χριστιανοὺς παζάρι,
ἐγύριζε κ' ἐσκόρπαιε
τ' ἀγιασμοῦ τὴ χάρι.

~~~~~

Ἐπῆγαν ὄλες ἢ ἀρχές,
ἐπῆγαν κ' οἱ εὐζῶνοι
κ' ἐφιγουράρησε πολὺ
ὁ ψίστης τοῦ Τελώνη
καὶ ὡσανὰ ἐφώναζαν
πολλοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις
ποῦ ἐπεφάνη μοναχὸς
ὁ τοῦ τελώνου ψίστης.

~~~~~

Ἐπῆγαν ὄλες ἢ κυρὲς
κ' οἱ πρῶτοι ἐν τοῖς πρῶτοις,
ἀλλὰ ὁ ὑπομοίραρχος
ὁ κύριος Στεριώτης,
βλέπωντας πῶς ντυμῶνονται
ἀπάνω στὴ μαοῦνα
οἱ κύριοι μετὰ παλτὰ
κ' ἢ ντάμες μετ' ἡ γοῦνα,
εἶπε « τὸ μέρος τοῦ Ζορμπᾶ
πρέπει κ' ἐγὼ νὰ παίξω »
καὶ γενικῶς τοὺς ξεκουμπᾶ
καὶ τοὺς πετάει ἔξω.

~~~~~

Κὺρ μοίραρχε τὼλέγανε
τὶ προσβολὴ μᾶς κάνεις!
Ἀλλὰ ὁ μοίραρχος αὐτοῦ,
στραφῆτε πίσω φιφτυτοῦ
ὅπως ὁ Ἰορδάνης!

~~~~~

Διαμαρτύρονται ἀρχές
σφοδρῶς καὶ διατόρως.
Ἐμε μ' ἐπροσκαλέσανε,
τὼλεγ' ὁ Μπεκατῶρος,
καὶ πρέπει νάμαι στὸ πλευρὸ
τοῦ Πανισρωτάτου
καὶ κάνεις ἄσχημα πολὺ
ποῦ λές νὰ πᾶω κάτου.

~~~~~

Κι' ἄλλοι πολλοὶ ἀντήλλαξαν
τοιαύτας ὀμιλίας:

ὁ δὲ Φορέστης, πρόξενος
κ' αὐτὸς τῆς Ἰταλίας,
εἰς σοβορὸν ἐκτίθεται
προξενικὸν ἀγῶνα
διὰ νὰ μὴν τὸν βγάλουνε
ἀπάν' ἀφ' τῆ μαγῶνα.

~~~~~

Ἐκαμ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ
καὶ τοῦ ἐν Ἰορδάνη,
ὅπου ὁ Ἄγγλος πρόξενος
καθόλου δὲν ἐφάνη
γιατὶ ἂν τῶλεγαν νὰ βγῆ
ἀπὸ τὴν προκουμαία,
στὰ σίγουρα θὰ σήκωνε
ἰγγλέζικη σημαία.

~~~~~

Πολλὰ συνέβησαν ἐκεῖ
γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴ χάρι
κ' ἐθύμωσε κ' ἡ Μουσικὴ
κ' ἔφυγε πρὶν σονάρη
κ' ἔμειν' ἡ νέα ἢ μικρὰ
τῶν παιδῶν τῶν Ἀπόρω
ποῦ μετ' ἡν Κοσμητεία τῆς
ἐπῆνε παπόρο.

~~~~~

Ἐκ τῶν Ἀπόρων τῆς Σχολῆς
καινούργια μᾶντα βγαίνει,
κ' ὁ Σάρολος ἐπικεφαλῆς
καμαρωτὸς πηγαίνει,
σὰ νᾶλεγε « κυτᾶξετε
οἱ κόποι μας τί φέρουν
καὶ ποίους ἤχους βγάνουνε
ἢ λίρες ποῦ μᾶς στέρνουν.
Κυτᾶχτε νέα μουσικὴ
με κόκκινο σιρίτι,
κυτᾶχτε πόσα ὄργανα
ὑμνοῦν τὸν μακαρίτη. »

~~~~~

Καὶ μ' αὐτὰ τὰ γεγονότα
ἐγνωστάσαμε τὰ Φῶτα
ποῦ τὰ λάμπρυνε πολὺ
τοῦ Συνδέσμου ἢ Σχολῆ.
Κι' ὄλοι βλέποντες μὴ μᾶντα
με λαλούμενα σαράντα
καὶ Ἀντύπα μετ' ἡ βέργα
τὰ παιδιὰ νὰ ὀδηγῆ,
εἶπαν « θαυμαστά τὰ ἔργα
τοῦ κυρίου Παναγῆ. »

~~~~~

~~~~~

Βάπτισις ἐν Ληξουρίῳ
μετ' ἡ πολὺ μεγάλο μπριό

Ἐδῶ μονάχα μετ' ἡ μᾶς
πᾶκαμ' ὁ ἀσιτύνόμες
περάσανε τὰ Φῶτα μας
εἰς τὸ Ληξουρί ὁμως,

πολὺ πρὸ ζωηρότερα
ὁ Πλάστης ἐβαφτίστη,
μετ' ἡ μαισουκιές π' ἀλλάξανε
πολλῶν πιστῶν τὴν πίστι.

Ἐπῆγε Τούλιος ὁ παπᾶς
τὴ Βάπτισι νὰ κάνη
κ' ἔπεσε ξύλον τῆς ζωῆς
μέσα στὸν Ἰορδάνη
κ' ἀπὸ τὴν ἀνασιτάτωση
καὶ τὴν ξυλοπλημμύρα,
ἄλλου ἐπῆε ὁ παπᾶς
κ' ἄλλου ἢ ἀγιαστήρα.

Λόγον τὸ λόγο φαίνεται
καὶ Θεϊκῆ βουλήσει,
ἢ δυὸ μεριές τοῦ Ληξουριοῦ
τὰ βρήκανε στὴ βρούσι
καὶ πρὶν προφτάση ὁ παπᾶς
τὴ Βάπτισι νὰ κάμη
ἔγειναν δυὸ στρατόπεδα
Ληξουρί καὶ Ποτάμι
κ' ἐκεῖ ἐπέπεσε τὸ ἐν
κατὰ τοῦ ἄλλου φύλου
καὶ ἐβεβαίου ὁ παπᾶς,
τὸ ἀσφαλές τοῦ ξύλου.

Κι' ἐγένετο πανήγυρις
βαπτίσεως σπανία,
κ' ἐτρέχαν τὰ ξεφτέρουγα
μέσα στὰ καφφενεῖα,
κ' ἄλλος τῆς ἔτρωγε κοφτὲς
κ' ἄλλος μετ' ἡ μανάλι
κ' ἐνδὸς ὁ τίμιος σταυρὸς
τῶσπασε τὸ κεφάλι.

Αὐτὰ τὰ Φῶτα ἔγειναν
ἐδῶ κ' ἐν Ληξουρίῳ,
ὡραία τὰ φαιδρότατα
καὶ χριστιανικώτατα
συνάμα καὶ τὰ δύο.

ΔΙΨΑ

Καμμιά φορὰ τὴ νύχτα
δίψα μετ' ἡ καίει μεγάλη
καὶ βλέπω στ' ὄνειρό μου
μὴ βρούσι σὲ βουνά.
Κολλῶ τὰ δυὸ μου χεῖλι
καὶ πίνω, πίνω πάλι
καὶ πίνω, πίνω, πίνω
κ' ἡ δίψα δὲν περνᾶ.

Μὴ τέτοια δίψα πάντα
μετ' ἡ καίει στὴν ἀγκαλιὰ σου
καὶ τ' ὄνειρο τοῦ πόθου
γιὰ πάντα μετ' ἡ πλανᾶ.
Κολλῶ τὰ δυὸ μου χεῖλι
καὶ πίνω τὰ φίλᾶ σου
καὶ πίνω, πίνω, πίνω
κ' ἡ δίψα δὲν περνᾶ.

Πς.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ

Είς τό άπειρον του χρόνου προσέπεσε παρασυσθέν και έν άκόμη έτος. Τό 1909.

Προσέπεσαν όμως άγέροχον και ήπερηφάνον όπως άλλως τε ήμοζεν εις αυτό, χωρών ούτω εις εξαίρεση των άλλων αδελφών του.

Ο Χρόνος των επαναστάσεων, ο χρόνος των πολιτικών δονισμών και μεταβολών, δέν έπρολε να σφραγισθί.

Έπρολε συνεπής προς τον δρόμον έν εξαράξει να επαναστατήση και κατά τουτο.

Χρόνος του όποιον τά ύχη της διαβάσεως θα χουλώση ή ιστορία, δέν έπρολε να έπιτρέψη την γελοιοποίησίν του κατά τας τελευταίας του στιγμάς.

Όλοι βεβαίως γνωρίζετε τι έπετέλεσεν ο επαναστάτης χρόνος.

Ένα άπόλυτον κύριον εκατομμυρίων κεφαλών ήρπασεν από τον τράχηλον και έσυρεν εις μίαν φυλακήν τιμωρών αυτόν έλαξίως, και ούτος εινε ο μέγας ποτέ Χαμίτ.

Τό αυτό σχεδόν έπαθε και άλλος τις όμοιος τούτου, ο πολυς Σάχη. Κλονίζει σφοδρώς κάποιον άλλον βασιλέα, τον Άλφόνσον της Πορτογαλίας.

Επαναστατούν οι λαοί κατά των τυράννων. Επαναστατεί τό δίκαιον και πίπτει ο δεσποτισμός.

Είς ένα μικρόν μέρος τό όποιον περικλείει ψυχάς ήρωϊκάς, τον λαόν της Σερβίας, διδάσκει τας άρχαίας Σουλιώτιδας και τον χορόν του Ζαλόγγου.

Τήν πρό αυτού ήρωϊάν, έπιφανείς δομητικούς, μετέβαλεν εις τοικυμίαν μετά θυέλλης αναμειγμένην.

Παντού εισέδυσε και εις τά πάντα έπέφερε την βελτίωσιν δια του συνεγερμού.

Η έν Κρήτη κατάσταση και ή έν Ελλάδα τοιαύτη, επίσης ειναι έργα αυτού.

Τοιούτος έν γενικαίς γραμμαίς ο διαορευσας χρόνος με τό μέτωπον άγέροχον, την ύψιν υπερήφανον και την έκφρασιν επιβλητικήν, αληθής επαναστάτης φθάσας πρό του τέρατος της όδου αυτού, έσκέφθη ότι δέν έπρολε να διακομωδηθί.

Ο κόσμος προσέβλεψε προς αυτόν και έμεινεν έκθαμβος και ένεδος ως συμβαίνει πάντοτε όταν ευρίσκειται τις πρό επιβάλλοντος και μεγαλείου.

Έχύθη κατόπιν εις τό άτέρμονον του διαστήματος ίνα ένούμενος μετά των αδελφών του σχηματίσασιν τον αώνιον Χρόνον.....

Μόλις όμως συνήλθομεν ίδίως ήμείς οι άπυρετικώτατοι μεγάθυμοι και άντελήφθημεν ότι έφυγεν ο χρόνος, έσκέφθημεν ότι συνεπείς προς τό έδμον έπρολε να χουχλώσωμεν και επειδή είχε φύγει ο γέρον χρόνος, να σατυροΰσωμεν τον μάλις ιδόντα τό φώς διάδοχον του άπελθόντος.

Τώρα, επειδή έχει άρκετά πληροδοτήσσει

εις τον υϊόν ο άπελθών πατήρ, ήθέλετε είπει, ότι ύπάρχει φόβος μήπως σκεφθί ή να μάς έκδικηθί.

Τούτο άπόκειται εις τά νεύρα του άφ' ένός, άφ' έτέρου όμως φρονά ότι δέν ύπάρχει κανείς φόβος διότι ο χαρακτηρισμός τον όποιον μάς έδωσαν, μάς άπαλλάσσει παντός παραπτώματος.

Γ. Κ.

ΛΟΓΙΚΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ

Ο έν Γενούη έρτίμος ήμδν συμπολίτης κ. Π. Αβιεράτος καθηγητής της Ιατρικής, απέστειλε και φέτος ως πάντοτε χιλίας δραχμάς να διατεμηθώσιν κατά τας εορτάς εις τους πτωχούς των πόλεων Αργουσιόλιου και Αηξουρίου.

Δέν άμφιβάλλομεν ότι ο κ. δήμαρχος τας διένειμε καταλλήλως, ούχ ήτιον όμως διατι δέν λαμβάει την καλοσύνην να τό δημοσιεύη.

Διά πολλούς λόγους επιβάλλεται ή δημοσιεύσις οιασδήποτε των τοιοούτων δωρεών και τοιούτων ότι δέν ειναι ούτε δαδόν, ούτε συμφέρον να μη γνωρίζουν οι δημόται ποίος έχει την εδοσλήγηϊαν να τούς ένθυμείται.

Δημότης.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Η πρώτη εμφάνισις της Φιλαρμονικής του Συνδέσμου, άρτίστην ένεποίησεν έντύπωσιν.

— Όμολογουμένως ή δούσις του Σωματείου τούτου υπερέβη πάναν προσδοκίαν και μέζονος ήξίζεν ύποστηρίξεως παρά του Βαλλιανείου κληροδοτήματος.

— Απεβίωσεν έν Λακύνθα ο άγαθός συμπολίτης Νικόλαος Μαυρομάτης πρώην πλοίαρχος.

— Παραιτηθέντος του κ. Γ. Βελισσαράτου έν της θέσεως του διαχειριστή των Μοισοπωλίων, διορίσθη ο κ. Σπυρίδων Λουκάιος πρώην δήμαρχος και βουλευτής.

— Η δεσποινίς Ασπασία Ε. Άραβαντινού και ο κ. Ιάκωβος Καλός, έτέλεσαν τούς γάμους των έν Αηξουρίω.

— Υπό του έν Αηξουρίω εδαιδεύου ιεροθέου Πέτρου Κοιτρομχάλου, εκδίδεται προσεχώς ή άκολουθία και ο βίος του ιερομάρτυρος Χαρολάμπου, βιβλίον τό όποιον πρέπει πās εδοσεβής να άποκτήση.

— Είς τό περιβόλι του κ. Χαριάτου, πωλείται γάλα από Έλβετικής αγέλας.

— Επιδεικνύμενον πάντοτε ύπο της άστυνομίας, γνήστον και ούχ ψευδές, πωλείται τό πρόσβιον γάλα εις τό γαλακτοπωλείον Καπάτοσαντι Έδν. Τραπέζης προς τοιαύτα λευκά ή πηρία.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Επειδή διαδίδεται ότι, πρό της ένεργηθείσης της παρελθούσας Κυριακήν επαναληπτικής έκδηλώσεως των δημοπρασιών φίρων Αργουσιόλιου δια τό έτος 1910, έγώ μετέβην εις τό Δημαρχείον και έδήλωσα προς τον Κον Δημαρχον ότι άποσύρω τό μερίδιόν μου της χρηματικής έγγυήσεως της κατατρεμμένης ύπερ του πλειοδοτούντος Διονύσιου Μαρκέτου, εήλω ότι τι ύφεν τί δέν συνέβη. Μόνον κατά την έν Αθηνών επάνοδόν μου, την 28 Δεκεμβρίου, πληροφορήθην ότι κατά τό διάστημα τριών έβδομάδων, άφού ο άνωτέρω Διονύσιος Μαρκέτος προσήγαγε την περί επαναληπτικής δημοπρασίας διά μέζονος προσφοράς αναφοράν του ή δημοπρασία δέν έγένηται, ήγανάκτησα διά την άναβολήν ήτις ήδύνατο όπωσδήποτε να βλάψη τά συμφέροντά μου, και την άγανάκτησίν μου ταύτην έξέφρασα την ίδίαν ήμέραν της άφίξεώς μου προς τον δημοτικόν εισπράκτορα κύριον Αντώνιον Καμπίτσον έντός του τελωνιακού καταστήματος, ύπεδεικνύον ότι τά παρεμβαλλόμενα εις τούς πλειοδοτούντας ένικιστάς προσκείμενα άπογητεύουν και άπυθαρεύουν αυτού: και πρός ζήμίαν του έμμου άκέρμη, προσθέσας δε ότι τό κατ' έμέ, άν δέν θέλουν να έχθώσωσι τούς δημοτικούς φόρους εις δημοπρασίαν να μη έπιστρέψωσι τότε την κατατεθειαν έγγυήσίν μου.

Αυτό ειναι τό όλεν.

Αργουσιόλιον 5 Ιανουαρίου 1910
Γεο. Σ. Λιβιεράτος.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

1) 2 ταϊ. 0)0 κατ' έτος δια τας έν ύψι άποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσού δρ. 10,000, πέρα του ποσού τούτου τό κευ όρίζ μένου εις 1 ταϊ. 0)0 κατ' έτος μέχρι 50,000 δραχμών πέρα δε και του ποσού τούτου εις 1) 2 ταϊ. 0)0. Αί καταθέσεις αύται γίνονται δεκταί και εις άντικτόν λογαριασμόν παραδιδόμενου τω καταθέτη βιβλιαρίου λογαριασμού και βιβλιαρίου έπιταγών.

2 ταϊ. 0)0 κατ' έτος δια τας καταθέσεις τας άποδοτέας μετά έν μήνας τουλάχιστον.

2) 2 ταϊ. 0)0 κατ' έτος δια τας καταθέσεις τας άποδοτέας μετά έν έτος τουλάχιστον.

3 ταϊ. 0)0 κατ' έτος δια τας καταθέσεις τας άποδοτέας μετά δύο έτη τουλάχιστον.

3) 2 ταϊ. 0)0 κατ' έτος δια τας καταθέσεις τας άποδοτέας μετά τέσσαρα έτη τουλάχιστον.

4 ταϊ. 0)0 κατ' έτος δια τας καταθέσεις τας άποδοτέας μετά πέντε έτη τουλάχιστον ως και δια τας πέρα των πέντε έτων ή τας διαρκείας.

Ο τόκος καταβάλλεται καθ' έξημηνίαν ή 2 μηνιαίως και ή ύψιν.

Ο τόκος των καταθέσεων καταβάλλεται κατ' έτος και τήν αίστησιν αυτού πέρα τας 15 καταστάσεις της Εθνικής Τραπέζης.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ « ΖΙΖΑΝΙΟΥ »